

Et velfungerende immunforsvar og en stærk hud.

Jeg havde tidligere arbejdet med denne 4-årige pige, og nu kontaktede moderen mig igen, fordi pigen igen havde fået et sår ved munden og i næsen, næsen løb med grønt sekret, huden var sart, og hun kunne ikke rigtig komme sig.

Dette var et tilbagevendende problem, og det var ikke blevet bedre efter pigen havde haft skoldkopper og skarlagensfeber og en stafylokok-infektion. Hun havde været på en penicillin-kur, og det havde slået hendes mave i stykker, så hun havde kastet op og været dårlig i flere dage.

Målet kom selvfølgelig til at handle om hendes immunforsvar, som ikke var særlig velfungerende, og også om hendes hud, som ikke rigtig kunne hele. Den følelse, der skulle arbejdes med, var sygelig. Hun følte sig syg og kunne slet ikke hænge sammen og havde ikke den nødvendige styrke.

Allerførst skulle pigen op på sin helbredelseslinje. Når man ikke er der, er kroppen alt for længe om at hele op. Det er som en zig-zag kurs, hvor det går godt den ene dag og dårligt den næste og så fremdeles. Der er ikke energi nok til at komme videre. Der skulle arbejdes ud fra noget fysisk, og det to ting, der først skulle styrkes, var hendes thymus/brissel, som ligger bag brystbenet og er involveret i immunforsvaret, og dernæst hendes miltmeridian. Til begge afbalanceringer skulle hun støttes med en homøopatisk ampul, mesenchym comp., som virker afgiftende på blodet via milt, lever og nyrer. Desuden stimulerer den immunsystemet via milt og mesenchymbladet. (Mesenchym er en del af det inderste kimblad, hvorfra der bl.a. dannes blod- og lymfekar i fosterstadiet. Dette kimblad spiller en væsentlig rolle i opbygningen af immunsystemet, og det har dermed også betydning for et velfungerende immunforsvar senere i livet)

Efter disse to afbalanceringer var pigen igen på sin helbredelseslinje, og den sidste afbalancering skulle rette op på en ubalance omkring bugspytkirtlen og fordøjelsessystemet.

Hun skulle starte en kur med det homøopatiske middel for at genopbygge immunsystemet, og så skulle hun komme igen efter 5 uger.

Da de 5 uger var gået, kom hun som aftalt igen, og hun havde fået det langt bedre. Næsen løb ikke længere, men vejrtrækningen var lidt rallende. Huden var blevet meget bedre, og der havde kun været en enkelt nat med dårlig mave. Hendes stressprocent var også halveret i forhold til sidste gang, og så skulle der arbejdes videre med følelserne fra første gang. Hun viste sig nu fra den krigeriske side.

Denne gang blev der arbejdet med hendes nyrer, som er vigtige for livsenergien, med hendes binyrer, som producerer stresshormoner - både korttidsstress (adrenaline/noradrenalin) og langtidsstress (cortisol). Der skulle også arbejdes med hendes appetit, livsappetit og kroppens evne til at genopbygge sig selv. Hun skulle fortsætte med det homøopatiske middel indtil næste gang.

Der gik nu igen 5 uger, og så kom hun igen. Hun havde haft det rigtig godt. Maven var helt i orden, og det samme gjaldt næsen. Generelt gik det meget bedre, og hun var igen i balance. Nu var der næsten ikke stress tilbage, og hun skulle blot have styrket sin lungemeridian, og så var alt okay.

Vi aftalte, at moderen kunne kontakte mig igen, hvis pigen skulle få tilbagefald, men lige nu gik det rigtig godt, og det var en stolt pige, der forlod klinikken. Hendes støtteord var også stolt, bevidst og i eet med. Hun havde fået det godt, både indeni i sig selv og med sig selv.

[Tilbage til oversigten](#)